

Geacht gemeentelid van de Proosdijkerk,
geliefde zus of broer in het geloof,

Zoals u weet bezinnen wij ons momenteel als Proosdijkerk op vragen rondom homoseksualiteit. De kerkenraad hoopt een bijdrage te leveren aan die bezinning doormiddel van dit pastoraal schrijven. Wij willen daarbij niet vooruit lopen op de gesprekken die we gezamenlijk als gemeente dit najaar willen voeren en al helemaal niet op de uitkomst van die gesprekken. Op dit moment beperken wij ons daarom tot enkele, hopelijk pastoraal getoonzette, woorden over de verschillende aanleidingen voor de bezinning, over de wijze waarop wij ons op het gezamenlijke gesprek en de verdere bezinning kunnen voorbereiden en de wijze waarop wij dat gesprek met elkaar hopen te voeren.

Aanleidingen tot bezinning

Formeel gezien is de aanleiding voor onze bezinning een besluit van de Landelijke Vergadering van de Nederlands Gereformeerde Kerken. Veelzeggend is dat ook dat besluit de vorm kreeg van een herderlijk schrijven¹. Dat herderlijk schrijven roept de plaatselijke kerken op *om al het mogelijke te doen om homo's die geloven in God en vertrouwen op het offer van Jezus Christus, ook als ze samenleven in een relatie van liefde en trouw, in de gemeente een veilig thuis te bieden. En dat te doen door homoseksualiteit binnen de gemeente in elk geval bespreekbaar te maken. Verder noemt het herderlijk schrijven het besluit om samen (...) te blijven zoeken naar wegen om voor God en mensen verantwoord met homoseksuele broers en zussen in de kerk om te gaan.*

De waarheid is natuurlijk dat vragen rondom homoseksualiteit op vele manieren op de letterlijke en figuurlijke agenda van onze kerk geplaatst zijn. Wie de statistieken kent, of beter nog wie de broers en zussen uit de gemeente kent, zal weten dat wij als heteroseksuelen, homoseksuelen en biseksuelen samen een gemeente vormen. Wanneer wij elkaar beter leren kennen, dan ontdekken we ook al gauw genoeg dat wij, hoewel één in geloof, heel verschillende opvattingen hebben rondom homoseksualiteit. Die opvattingen blijken in de loop van de tijd ook te kunnen verschuiven. Dat betekent in de praktijk dat op allerlei momenten, vaak in de vertrouwelijkheid van een pastoraal gesprek, maar even zo vaak meer publiekelijk, homoseksualiteit ter sprake komt. Daarbij worden ook vragen gesteld die om een gezamenlijk antwoord van de gemeente vragen. Daarbij worden we voor keuzes geplaatst die we voor een deel ook gezamenlijk als gemeente moeten maken.

Vragen rondom homoseksualiteit komen niet alleen op vanuit de gemeente. Ze worden ons ook gesteld door homoseksuelen die nog op zoek zijn naar een geestelijk thuis en daarbij lidmaatschap van onze gemeente overwegen. Ze worden gesteld door heteroseksuelen die overwegen zich aan te sluiten bij onze gemeente en zich afvragen hoe wij met homoseksualiteit omgaan. Onze maatschappij en onze cultuur plaatsen de kerk opnieuw voor de vraag waar zij staat en roepen de kerk direct of indirect ter verantwoording. Heel concreet werd bijvoorbeeld in 2010 ons kerkgenootschap gevraagd zich uit te spreken tegen homogeweld. Iets wat de

---

¹¹ Dat herderlijk schrijven is te vinden op:

https://docs.google.com/document/d/1Oiv99Ukz8mnW5_0KGOxXMdoAYqespBsLFMFOCWfN6WA/edit#heading=h.j2fw12fft00

Landelijke Vergadering van harte gedaan heeft². Ook – al dan niet nieuwe – feiten en inzichten kunnen belangrijke reden zijn tot een grondige herbezinning. De sombere statistieken over kerkverlating en suïcidaliteit onder homoseksuelen zullen niemand onbewogen laten.

Vorbereiding op gesprek en bezinning

In het eerder geciteerde herderlijk schrijven van onze Landelijke Vergadering wordt gesproken over “voor God en mensen verantwoord”. Wij herkennen daarin het verlangen van ons als kerkenraad om als gemeente gezamenlijk rondom het geopende Woord van God met elkaar in gesprek te gaan. Want wij zoeken de antwoorden op onze vragen bij God en willen ons allereerst tegenover Hem kunnen verantwoorden voor wat wij denken, zeggen en doen. Dat willen we nadrukkelijk ook in onderling gesprek doen in de hoop gezamenlijk beter naar God te luisteren, maar ook om elkaar beter te begrijpen en verstaan. Dominee Ton Vos schreef een aantal jaar geleden in *Opbouw* over het belang van zulk gesprek, naar aanleiding van de geschiedenis uit Jozua 22³.

We vertrouwen er op dat Gods Woord natuurlijk al voor aanvang van dit gesprek en deze bezinning geopend werd. Ook het gesprek met elkaar is door verschillende gemeenteleden al gezocht, soms onder vier ogen, maar ook in Bijbelkringen. Er is heel wat materiaal te vinden dat ons kan helpen God en elkaar beter te verstaan. Op de website www.homoindekerk.nl is een diversiteit van zulk materiaal te vinden; links naar kerkelijke rapporten en artikelen, titels en recensies van diverse boeken over het onderwerp. Dominee Henk van Hemmen verwees in zijn verhaal naar het boek *Verscheurd* van Justin Lee, dat op genoemde website naast andere boeken wordt besproken.

Stijl

Handelingen 15 beschrijft hoe de apostelen een bijeenkomst organiseren wanneer onenigheid is ontstaan over welke wetten van Mozes nog door christenen gehouden dienen te worden. Bijzonder is om te lezen hoe meeweegt voor de apostelen hoe God Zijn Heilige Geest aan de nieuwe gelovigen heeft geschonken. Het is onze hoop dat ook wij zo met elkaar spreken dat zelfs bij verschil van mening wij door het onderlinge gesprek ons wel één weten in het geloof en herkennen hoe Gods éne Geest ook de ander geschonken is. De apostel Petrus heeft het over verantwoording afleggen van hetgeen wij geloven, in zachtmoedigheid, met respect en zo dat wij een zuiver geweten houden. De apostel Paulus maant ons namens God zelfs tot zulke zachtmoedigheid wanneer de ander – vrij vertaald - het fout heeft, of in de fout gaat. Wij kunnen zo met elkaar rondom het geopende Woord van God het gesprek met elkaar voeren wanneer wij ons laten leiden door Gods Geest. Wij zijn ervan overtuigd als kerkenraad dat het gebed om zulke leiding van de Heilige Geest het soort gebed is dat God altijd wil verhoren. Wij hopen dan ook dat uit de stijl van ons gesprek mag blijken dat wij ons met gevouwen handen en gebogen knieën hebben voorbereid.

Ede, september 2018

---

² “NGK: Verklaring tegen homogeweld,” *Reformatorisch Dagblad*, 11 oktober 2010, <https://www.digibron.nl/search/detail/012dbaf0ccef1f12d03ac4c7/ngk-verklaring-tegen-homogeweld>

³ Ton Vos, “Hoe de Israëlieten de eenheid bewaarden: Jozua 22: een les in conflictbemiddeling,” *Opbouw*, 24 november 2012, <http://www.opbouwonline.nl/artikel.php?id=17688>